

«...Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης, διά να ήσθε νέον
φύραμα, καθώ ς είσθε άζυμοι. Διότι το πάσχα ημών εθυσιάσθη
υπέρ ημών, ο Χριστός· ώστε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμην
παλαιάν, ουδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα
ειλικρινείας και αληθείας.» (Α' Κορινθίους,ε':7,8).

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός, είναι 'ο Αμνός του Θεού ο αίρων την
αμαρτίαν του κόσμου'(Ιωάννης,α':29). Όντας προγνωρισμένος προ
καταβολής του κόσμου γι' αυτό το δύσκολο έργο της σωτηρίας του
ανθρώπου, ο Κύριος γνώριζε ότι για να το φέρει εις πέρας, έπρεπε να
αφήσει τη δόξα του Ουρανού και να έρθει στη γη να γίνει άνθρωπος.
Αυτό διότι έπρεπε να αισθανθεί τον ανθρώπινο πόνο και να δοκιμαστεί
με όλους τους πειρασμούς όμοια με μας, αλλά χωρίς να αμαρτήσει,
έτσι ώστε τελικά να εκπληρώσει τη δικαιοσύνη και αγάπη του
Πατέρα Θεού, με τη θυσία Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, σύμφωνα
με το γραμμένο: 'τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημών
αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού'
(Β' Κορινθίους, ε':21). Έτσι με το αθώο αίμα της θυσίας του Κυρίου
μπορεί να καθαριστεί από νεκρά έργα και αμαρτίες, όποιος θα
πιστέψει σ' Αυτόν, ώστε αποφύγει την οργή του Θεού και να ζήσει την
υπόλοιπη ζωή του ελεύθερος από την αμαρτία, σύμφωνα με το θέλημα
του Θεού και να λάβει αιώνια ζωή.

Γι' αυτό το λόγο η θυσία του Χριστού είναι το Πάσχα των χριστιανών,
διότι όπως τότε στην Αίγυπτο, το αίμα του αμνού στους παραστάτες
του σπιτιού, ήταν το σημάδι που έπρεπε να δει ο άγγελος, ώστε να το
προσπεράσει και να μη θανατώσει τα εντός του σπιτιού πρωτότοκα,
έτσι και σήμερα το αίμα του αμνού Ιησού Χριστού στη πνευματική
καρδιά του πιστού ανθρώπου είναι η προϋπόθεση για να συμφιλιωθεί
αυτός με τον Πατέρα Θεό και να αποφύγει την οργή Του. Ο προφήτης
Ησαΐας αναφέρει προφητικά, 'Αλλ' αυτός ετραυματίσθη διά τας
παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών· η τιμωρία,
ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτόν· και διά των πληγών αυτού
ημείς ιάθημεν' (Ησαΐας, νγ':6,7).

Είναι λοιπόν φανερό ότι ο Κύριος θυσιάστηκε όχι για να τον
θυμόμαστε μόνο κατά την περίοδο των εορτών του Πάσχα και άλλων
σχετικών με τη ζωή και το έργο Του εορτών, αλλά για να τον
επικαλεσθούμε με πίστη να έρθει στη ζωή μας, να μας καθαρίζει με

το αίμα Του και να γίνει ουσιαστικά και σταθερά ο Κύριός μας. Ο απόστολος Παύλος αναφέρει σχετικά: 'Επειδή η αγάπη του Χριστού συσφίγγει ημάς, διότι κρίνομεν τούτο, ότι εάν εις απέθανεν υπέρ πάντων, άρα οι πάντες απέθανον· και απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώ σι πλέον δι' εαυτούς οι ζώ ντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτώ ν' (Β' Κορινθίους, ε':15,16). Γι' αυτό ο Κύριος θέλει να έχουμε καθημερινή επικοινωνία μαζί Του, μέσω της προσευχής και μελέτης του ευαγγελίου Του, έτσι ώ στε να εκτιμήσουμε σωστά τη θυσία Του και να τον ευχαριστούμε ακόμα και για τις θλίψεις και δοκιμασίες που επιτρέπει στη ζωή μας, διότι γνωρίζουμε ότι μέσω αυτώ ν θέλει να μας εκπαιδεύσει, ώ στε να αυξηθούμε πνευματικά και να του μοιάσουμε. Στη συνέχεια θα αναφερθούμε στα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα του Κυρίου, που συντέλεσαν στην επιτυχή έκβαση του λυτρωτικού έργου Του, ώ στε στο μέτρο που μας αναλογεί, σαν παιδιά Θεού, να εκζητήσουμε και εμείς να τα αποκτήσουμε.

Ο Κύριος δέχθηκε να πληρώ σει για τις αμαρτίες μας πάνω σταυρό του Γολγοθά, απαρνούμενος το θέλημα Του, γεγονός που διαπιστώ νουμε από τα λόγια που προσευχόμενος στο κήπο της Γεσθημανή είπε: 'Πάτερ μου, εάν ήναι δυνατόν, ας παρέλθη απ' εμού το ποτήριον τούτο· πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ' (Ματθαίος, κς':39). Κάτι αντίστοιχο ζητάει και από εμάς όταν μας λέει: «Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν, και ας σηκώ σει το σταυρόν αυτού καθ' ημέραν, και ας με ακολουθή» (Λουκάς, θ':23). Ο Κύριος προτάσσει το 'εάν κάποιος θέλει', για να διευκρινίσει ότι δεν εξαναγκάζει κανέναν αλλά αφήνει στην ελεύθερη βούληση του κάθε ανθρώ που, την απόφαση να Τον ακολουθήσει. Το να θέλει κάποιος να πηγαίνει πίσω από τον Κύριο και να ζει γι' Αυτόν, προϋποθέτει αταπάρνηση, δηλαδή απόφαση εκ μέρους του ανθρώ που να διοικείται όχι από τον εαυτό του αλλά από τον Κύριο και όπου πηγαίνει ο Κύριος εκεί να είναι και αυτός. Μόνο τότε ο άνθρωπος μπορεί να σηκώ νει το βάρος του δικού του σταυρού κάθε μέρα.

Ο Κύριος μας προτρέπει και μας υπόσχεται σχετικά, λέγοντας: «Άρ ατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς, και μάθετε απ' εμού διότι πράος είμαι και ταπεινός την καρδίαν και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαίς υμών. Διότι ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίον μου ελαφρόν» (Ματθαίος, ια':29-30). Μας ζητάει να σηκώ σουμε τον ζυγό τον δικό Του και δεδομένου ότι ο ζυγός είναι μία κατασκευή σύζευξης δύο, με σκοπό

την από κοινού εκτέλεση κάποιου έργου, αυτό μας βοηθάει να συμπεράνουμε ότι τον ζυγό-σταυρό που ο Κύριος μας καλεί να σηκώσουμε, τον σηκώ νουμε ευρισκόμενοι σε σύζευξη μαζί Του. Μόνο τότε θα εννοήσουμε ότι ο ζυγός είναι καλός και το φορτίο του ελαφρύ. Αν όμως αντίθετα, νομίζουμε ότι ο ζυγός του Κυρίου είναι βαρύς και πάνω από τις δυνάμεις μας, εξαιτίας των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε, τότε αντί να τον απορρίψουμε από πάνω μας, να προσευχηθούμε στον αψευδή Κύριο να μας βοηθήσει να εννοήσουμε ότι δεν σκεπτόμαστε σωστά και να μετανοήσουμε.

Ο Κύριος emπαίχθηκε, δέχτηκε φτύσιμο, γρονθοκοπήθηκε, χαστουκίσθηκε, μαστιγώθηκε και τελικά σταυρώθηκε. Υπέφερε όλα αυτά που του έκαναν και μάλιστα χωρίς να διεκδικήσει το δίκιο Του που σαν Υιός Θεού θα μπορούσε, αλλά αφέθηκε πλήρως στο θέλημα του Θεού, συγχωρώντας ακόμα και τους σταυρωτές Του. Γι' αυτό παραγγέλλει και σε εμάς: «Εγώ όμως σας λέγω, Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι, δια να γείνητε υιοί του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς, διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιον αυτού επί πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επί δικαίους και αδίκους» (Ματθαίος, ε':44-45).

Όταν ο Κύριος ήταν επάνω στο σταυρό, αυτοί που περνούσαν από κάτω τον λοιδορούσαν λέγοντας, 'Ο χαλώ ν τον ναόν, και δια τριών ημερών ν οικοδομών, σώ σον σεαυτόν αν ήσαι Υιός του Θεού, κατάβα από του σταυρού' (Ματθαίος, κζ':40).

Πείραζαν τον Κύριο την πιο δύσκολη ώρα, λίγο πριν ολοκληρώσει με τη θυσία το σωτηριακό Του έργο. Αν ο Κύριος κατέβαινε από το σταυρό, δεν θα υπήρχε σωτηρία στους ανθρώπους. Ο Κύριος έμεινε στο σταυρό μέχρι τέλους και έδωσε τη ζωή του για να έχουμε αιώνια ζωή όλοι όσοι πιστεύουμε σ' Αυτόν. Έτσι και εμείς μέχρι το τέλος της επίγειας ζωής μας, θα αντιμετωπίζουμε επιθέσεις από τον πονηρό και τα όργανά του.

Αυτό διότι όπως γνωρίζουμε η σωτηρία δίνεται μεν κατά χάρη, αλλά όπως ο απόστολος Παύλος αναφέρει, ενεργείται 'δια της υπομονής των παθημάτων τα οποία και ημείς πάσχομεν' (Β' Κορινθίους, α':6). Γι' αυτό άλλωστε ο ίδιος ο Κύριος είπε μεν, 'Όστις πιστεύση και βαπτισθή θέλει σωθή' (Μάρκος, ις':16), αλλά και

**‘Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή’
(Ματθαίος, κδ’ :13).**

Ολοκληρώ νοντας λέμε ότι ‘το ποτήρι’ που ο Κύριος δεν ήθελε να πιεί, δεν ήταν τόσο ο σωματικός πόνος των μαρτυριών που υπέστη, αλλά ο ψυχικός λόγω της εγκατάλειψής Του από τον Πατέρα, διότι όπως προαναφέραμε πάνω στο σταυρό ήταν φορτωμένος με τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων. Αυτή είναι η βασική διαφορά του μαρτυρίου του Κυρίου με το μαρτύριο των χριστιανών αδελφών μας. Εκατομμύρια είναι οι αδελφοί μας ανά τους αιώνες που μαρτύρησαν και μαρτυρούν και σήμερα, εξαιτίας της πίστης τους στον Κύριο. Όλοι όμως, όπως ο πρωτομάρτυρας Στέφανος, την ώρα του μαρτυρίου τους είχαν την παρουσία και ενίσχυση του Θεού μαζί τους (Πράξεις, ζ’ :55-56). Ακόμα και αν περνάμε μια δοκιμασία και επιτρέψει ο Θεός να μας εγκαταλείψουν όλοι, να μη απελπιστούμε αλλά να επικαλεστούμε πιο ένθερμα τον Κύριο, ώστε να δούμε την έκβαση του Κυρίου, όπως και ο απόστολος Παύλος που έλεγε: ‘Έν τη πρώ τη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς, αλλά πάντες με εγκατέλιπον• είθε να μη λογαριασθή εις αυτούς• αλλ’ ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε’ (Β’ Τιμόθεον, δ’ :16,17).

Να μη ξεχνάμε λοιπόν ότι ο Ιησούς Χριστός με τη θυσία Του, σαν αναμάρτητος πλήρωσε για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων και σαν αναμάρτητος νίκησε τον θάνατο, ο οποίος είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας του ανθρώπου. Γι’ αυτό αναστήθηκε και είναι ζωντανός και σήμερα, για να καθαρίζει με το άγιο αίμα Του, όλους τους αμαρτωλούς ανθρώπους που πιστεύουν σ’ Αυτόν, έτσι ώστε να ζουν μαζί Του αιώνια. Αμήν.